

Achtergrondinformatie

De Brandende Bede 22 tot 25

Zonder achtergrondinformatie lijkt dit stukje uit het gebed van Montfort misschien onsamenhangende fantasie te zijn. Het is de moeite waard om er even op in te gaan, want je ontdekt hier, nog gemakkelijker dan elders, hoe Montfort beelden uit de Bijbel puurt.

In nummer 19 van ons gebed dat we eerder hebben aangehaald, citeert hij een passage uit psalm 68 en treft er uitdrukkingen die in zijn ogen perfect passen om de mensen te beschrijven die God nodig heeft. Montfort hoedt er zich voor op eigen houtje een ideaalbeeld te vormen van deze mensen. Hij zal het later uitdrukkelijk herhalen: die uitverkorenen dat is Gods zaak. Daarom gebruikt hij geen beeldspraak ontworpen in zijn eigen fantasie, maar beelden uit de bijbel. In zijn ogen overstijgen de woorden van God ver die van ons.

In elk van de hier geciteerde nummers verwijst hij, in het Latijn, naar woorden uit een vers van de aangehaalde psalm 68. Hij beluistert ze in zijn hart en laat dan zijn gebed uit de pen vloeien.

Het is goed om telkens, bij elk nummer, eerst zelf stil te staan bij het psalmvers en te achterhalen wat die woorden bij jou oproepen. Daarom geven wij hier bij elk nummer het psalmvers dat Montfort geïnspireerd heeft.

Voor nummer 22 het psalmvers:

“De Heer zal zijn herauten vervullen met zijn woord, zodat zij met grote kracht kunnen verkondigen”

Voor nummer 23 psalmvers:

“De sterkste koning zal vallen onder de door God beminde; en zijn deel van de buit zal bijdragen tot de luister van zijn huis”

Voor nummer 24 dit psalmvers:

“Zoudt gij midden in de grootste gevaren halfdood zijn, gij zult worden als de duif, met zilveren vleugels en met het uiteinde van de rug glanzend van goud”

In nummer 25 bidt hij vanuit de bijbelse beeldtaal van de bergen en geeft er een eigen invulling aan: Maria is de berg waar God woont en op die berg mogen de geroepenen zich thuis voelen:

“Terwijl de koning van de hemel ten voordele van de aarde oordeel zal spreken over de koningen, zullen zijn bewoners wit worden als sneeuw op de berg Salmon. De berg van God is een vette berg.

Het is een vruchtbare en met klei bedekte berg. Maar waarom bewondert gij bergen met vettige en vruchtbare grond?

Het heeft God behaagd op die berg te wonen. Want de Heer zal er tot het einde verblijven”

Twee opvallende gegevens

‘Algehele overgave aan de Voorzienigheid’

De heilige Jean Eudes, korte tijd vóór Montfort, schrijft in verband met de Voorzienigheid het volgende. Zijn tekst lijkt vol tegenstrijdigheden, maar als je doordenkt ontdek je iemand die woorden zoekt voor het onuitsprekelijke: hoe uitdrukken dat God in alles voorziet en dat wij toch voor alles ons uiterste best moeten doen.

“Op meerdere plaatsen in de Schriften verzekert de Goede God dat Hij zorg voor ons draagt en ons geen ogenblik uit het oog verliest. Hij draagt ons in zijn schoot en in zijn hart en Hij zal dat blijven doen...”

Laten wij er ons voor hoeden om enkel te rekenen noch op het kunnen en de steun van vrienden, noch op persoonlijke gaven, noch op onze kennis, noch op onze goede intenties of ons gebed, noch op het vertrouwen dat wij menen te hebben in God, op geen enkel menselijk middel, maar enkel op Gods barmhartigheid. Dat wil niet zeggen dat wij alles wat hier opgesomd staat terzijde moeten laten en ons niet maximaal moeten inspannen om het kwade te overwinnen en deugdzaam te leven, om datgene wat de Heer ons in handen heeft gelegd en de verplichtingen die voortvloeien uit onze concrete levenssituatie niet ter harte moeten nemen. Maar terwijl wij met toeleg onze taken volbrengen alsof wij niets van Hem verwachten moeten we ons toch helemaal toevertrouwen aan de Heer; toch moeten we niet doen alsof ons werk van het minste nut is en alles maar van Gods barmhartigheid laten afhangen”.

De bergen in de Bijbel

In haast alle culturen zijn bergen plekken waar de hemel de aarde raakt en waar de goden verblijven. Daarom ook kan je van daaruit heil verwachten. Omdat ze onbereikbaar hoog zijn, soms in wolken verscholen, zijn ze omringd met mysterie. In de Bijbel vind je veel van die elementen terug, maar hoe langer hoe meer wordt de visie uitgezuiverd, krijgen bepaalde aspecten slechts een symbolische waarde.

Na de Babylonische gevangenschap trekken de overgebleven gelovigen naar de enige berg waar het ware heiligdom staat, namelijk op de berg Sion. Zo wordt Jeruzalem, ofschoon geen 900 meter hoog, als de hoogste van alle bergen aangezien. De stad krijgt zelfs een nieuwe naam: de Berg Sion, Ezechiël duidt hem aan als de navel van de wereld (38, 12). De overgeblevenen zijn niet talrijk en worden aangeduid met de term ‘kleine rest’ of ook ‘Dochter van Sion’.

Met Jezus breekt iets totaal nieuws aan. God is op een nieuwe manier onder ons komen wonen. Dit wonder van God-met-ons heeft zich voor het eerst in de schoot van Maria voltrokken. Zo is men Maria de ‘Dochter van Sion’ bij uitstek gaan noemen, de plek waar God voor het eerst echt aanwezig is gekomen.

Maria is de berg die God gekozen heeft om te wonen. Montfort gebruikt dat beeld om de vruchtbaarheid van Maria te beschrijven en de redenen aan te halen waarom Gods uitverkorenen (geroepenen) op die berg mogen verblijven. Zij worden door God afgezonderd om er witter te worden dan sneeuw en vruchtbaarder dan waar ook.